
Jen klid. Neklid studentům vždycky slušel víc

Jen klid. Neklid studentům vždycky slušel víc

7.3.2012 Mladá fronta DNES Strana 12 Názory, autor: Karel Škrabal
Očima Karla Škrabala

Každá generace by si měla prožít svoji revoluci, nebo alespoň revoltu. Pomůže jí to, když se bude potřebovat identifikovat vůči ostatním v kolotoči dějin. Málokterá generace má ovšem takové štěstí jako ta moje a může říci, že její revolta byla vítězná. Jak vypadá generace, která svoje klíčové vystoupení v dějinách prohraje, je vidět třeba u našich rodičů. Události roku 1968 a 1969 je srazily do dvaceti let letargie až potupy. V Listopadu jsme v tom byli sice společně, ale oni už věděli, že „to“ dělají pro svoje děti. My jsme to dělali pro sebe.

Jen pro upřesnění, teď jsem měl na mysli lidi z našeho paneláku na našem sídlišti, pak lidi z vedlejšího paneláku a jejich sousedy. Ty vzácné výjimky z bolševických ústavů, které už za bolševika věděly, jak to s bolševikem dopadne, nechme ke zkoumání lidem pátrajícím v archivech tajných služeb. A těm pár statečným z disentu patří úcta, to je jiný příběh.

S uspokojením jsem se díval na počty studentů, kteří se dokázali dát dohromady na univerzitách při nedávných protestech proti reformám ministra školství Josefa Dobeše. S potěšením jsem sledoval, že i v generaci, o které se říká, že je pasivní, vysedává u počítače a většinou sdílí kdeco na Facebooku, ale nesdílí žádné univerzální hodnoty, se našli hybatelé společenským děním. To s potěšením říkám i přesto, že proti školnému, ať mu říkáme jakkoli, nic nemám a do těch ostatních věcí se neodvažuji neodborně hovořit.

Přidat se k protestu, na to nebyl nutný hluboký ponor do problematiky školství. Někomu stačil jenom domotaný ministr. Jinému „polibek smrti“ od prezidenta pro tohoto „nejlepšího ministra“. Další měl třeba jen pocit, že náš státní aparát už prostě nemá morální právo vybírat od občanů další peníze při své neschopnosti zabránit jejich rozkrádání. To stačí k tomu jít si zapískat do průvodu.

Vždycky mi budou sympatičtější studenti, kteří spřádají sny o lepším světě, i když jejich radikalismus věkem a rodičovskými starostmi otupí, než ti, kteří s nadhledem a cynismem budou (většinou po vzoru svých rodičů) přemýšlet, jak podojit erár (či své rodiče).

Týden neklidu na univerzitách byl pozitivním záchvěvem občanské společnosti, která má u nás proti sobě přes dvacet let silného nepřítele, který je teď shodou okolností dosluhujícím prezidentem. Pokud z tohoto záchvěvu vzejdou lídři další generace, můžeme mít sice i nadále strach o demokracii, ten je třeba mít při zhoršující se ekonomice pořád, ale nemusíme se bát, že by se na její obranu nikdo nepostavil.

Z brněnského studentského průvodu mi poslal SMS o pár let starší kamarád. Říkal, že „má mandát“ tam jít, protože žije s manželkou dva vysokoškoláky: „V Brně dost dobře, pekne to meli, fakt dav. Ale malo radikalni.“ Panu prezidentovi to ovšem stačilo na to, aby odvolal návštěvu města. Jak pravil dnes už klasik Jiří Paroubek: „Střelili jste kozla.“